

בית המשפט המחוזי מרכז

23 ינואר 2011

ת"צ 39641-01-11 וולובסקי נ' טלראן
תעשיות תקשורת בע"מ ואח'

אישור פתיחת תיק

مصادقة على تسجيل قضية

ניתן אישור כי ביום (נُصادق بهذا بأنه في يوم) 23 ינואר 2011 בשעה (الساعة) 08:48 נפתח בבית משפט זה (سجلت في المحكمة قضية تحمل الرقم) ת"צ 39641-01-11 וולובסקי נ' טלראן תעשיות תקשורת בע"מ ואח'.

יש להמציא את כתב הטענות הפותח לבעלי הדין שכנגד, בתוך 5 ימים, בדואר רשום עם אישור מסירה, אלא אם כן הורה בית המשפט אחרת.

عليك تسليم لائحة الأذعاء للطرف الآخر خلال 5 أيام بالبريد المُسجل مع وصل تبليغ إلا إذا أمرت المحكمة غير ذلك.

פסקי דין והחלטות מתפרסמים באתר האינטרנט של מערכת בתי המשפט בכתובת www.court.gov.il

התובעת:

טטיאנה וולובסקי (ת.ז. 308623404)

על ידי ב"כ עוה"ד שפיגלמן, קורן, ברק, זמיר ושות'
מבית רובינשטיין, רח' לינקולן 20, תל-אביב 65225
טל': 03-6254666; פקס': 03-6254669

בית המשפט המחוזי
מרכז (41)

23-01-2011

התקבץ

- דג -

הנתבעות:

1. טלראן תעשיות תקשורת בע"מ (ח.פ. 512040783)

מרח' הסדן 10, א.ת. חולון 58815, ת.ד. 1869, חולון 58117.

2. כלל מימון אשראי צרכני בע"מ (ח.פ. 513886333)

בית רובינשטיין, דרך מנחם בגין 37, תל אביב 65220

מהות התביעה:

צו עשה, נזיקית, כספית

סכום התביעה:

₪ 21,240

כתב תביעה

פתח דבר:

עניינה של תובענה דנא הינו בעסקת "עוקץ", הכרוכה בסדרה של מעשי גזל ומרמה, העולים כדי עבירות פליליות אשר תוצאתם הייתה, כי שתי הנתבעות, אשר לכאורה הינן חברות גדולות ומכובדות, קיבלו מהתובעת (ומעוד מאות צרכנים תמימים אחרים) וששללו לכיסן סכומי כסף מכובדים ביותר, בסכום המצטבר של כ- 20 מיליון ₪ (בהערכה צנועה), מבלי שסיפקו כלל לאותם צרכנים את המוצר אותו התיימרו הצרכנים לרכוש בתמורה לכספם ותוך שהן נותנות יד פעילה, או, למצער, נותנות רוח גבית ומאפשרות בעצימת עיניים מכוונת, את התרמית אשר בוצעה כלפי הצרכנים תמימי הדרך.

הנתבעות - בין אם בעצמן, בין אם בעצה אחת עם אחרים, בין במתן "רוח גבית" ובין תוך עצימת עיניים מכוונת ופושעת מצדן - היו שותפות לשיטה מתוחכמת ומתחכמת (יש שייקראו לה "קומבינה"), על פיה, באמצעות סדרת עסקאות בלתי תלויות לכאורה (המלוות כמובן בשלל מסמכים מורכבים עם אותיות קטנטנות), יצרו מציאות משפטית מעוותת ושקרית, לפיה: לקוח המבקש לרכוש מוצר פלוני מעוסק אלמוני, מוצא עצמו מעביר את מלוא כספו דווקא לידי הנתבעות, ללא כל תלות וללא כל קשר לעסקה המקורית בה היה מעוניין, כאשר בבוא יום פקודה העוסק האלמוני נעלם ואילו הנתבעות, הן אשר קיבלו את מלוא כספו של הלקוח, מנערות חוצן הימנו.

כך פעלה השיטה: חברה בשם מקסימוס שיווק וניהול בע"מ (להלן: "מקסימוס") (וחברות אחרות כדוגמתה, אשר המשותף לכולן הינו כי פרק זמן קצר יחסית לאחר ביצוע העסקאות מסוג אלה נשוא התובענה, נעלמו, חלפו ועברו מן העולם), פנו ללקוחות פוטנציאליים, רובם ככולם מן המגזר הרוסי, והציעו להם לרכוש "חבילת" שידורי טלוויזיה באמצעות לוויין, בעיקר ערוצי לוויין רבים בשפה הרוסית, שלא באמצעות הספקיות העיקריות של שרות מעין זה במשק הישראלי HOT ו-YES; מדובר היה ב"עסקת חבילה", במסגרתה מוצעים לצרכן שירותי "שידורי טלוויזיה באמצעות לוויין" לתקופה ארוכה, הכוללים ציוד לווייני המותקן בבית הלקוח ולא פחות חשוב, את כל השירותים הדרושים להפעלתו, בהם תמיכה טכנית שוטפת לאורך כל התקופה. חשוב לציין, כי מערכת מעין זו איננה יכולה כלל לפעול בצורה תקינה וראויה ללא מרכז תמיכה טכנית קבוע אשר יתמוך ויטפל בה משך כל העת. החוזה עם מקסימוס הבטיח, כי תמורת תשלום של סכום מכובד של כ- 20,000 ₪, אשר נפרס לתשלומים חודשיים שווים על פני מספר שנים, יסופקו ללקוח שידורי הטלוויזיה בהם חפץ. עד כאן פשוט למדי.

דא עקא, כי לעסקה זו נלוו שתי עסקאות נוספות להן לא היה הצרכן מודע בפועל, או, למצער, לא הבין ולא יכול היה להבין את משמעותן ותוצאתן המעשית והמשפטית: עסקה עם הנתבעת 1 (טלראן) לרכישת ציוד לווייני וכן עסקה עם הנתבעת 2 (כלל מימון) לקבלת הלוואה המיועדת למימון רכישת הציוד מטלראן. ופה טמון היה העוקץ: למרות דבר קיומו של החוזה עם מקסימוס, מלוא התמורה על פיו שולמה ע"י הלקוח התמים לנתבעות ולהן בלבד במסגרת שתי העסקאות האחרות. וכך נוצרה המציאות המשפטית לפיה, לקוח שמעוניין היה דווקא בעסקה העיקרית (שידורי טלוויזיה בלוויין) לא שילם במסגרתה ולו אגורה אחת שחוקה - כל כספו שימש למימון שתי עסקאות אחרות לחלוטין. תוצאתה של "קומבינה" זו הייתה, ני גם במקרה של כישלון תמורה מלא (העדר שידורי טלוויזיה) הלקוח יהיה מחוייב להמשיך ולשלם לנתבעות. ואכן, כאשר מקסימוס (וחברות הקש האחרות דוגמתה) נעלמו יום בהיר אחד (וזמן קצר יחסית לאחר ההתקשרות) והצרכן לא יכול היה להמשיך ולקבל את ה"מוצר" או ה"שרות" אותו רכש, סירבו הנתבעות בתוקף לשחרר את הלקוחות מהתחייבויותיהם כלפיהן והצרכן/הלקוח התמים נותר מול שוקת שבורה, שעה שהנתבעות אשר קיבלו את מלוא כספו לא סיפקו לו מעולם את אשר רכש.

שיטה זו כוונה ויושמה בקרב ציבור יוצאי ברה"מ לשעבר, דוברי רוסית, אשר מעוניינים היו בשלל ערוצים בשפה הרוסית דווקא (שירות אשר איננו מסופק בהיקפים כאלה על ידי הספקיות העיקריות HOT ו-YES). שליטתו של ציבור צרכנים זה בשפה העברית מוגבלת, ודאי ככל שהדברים נוגעים למסמכים משפטיים רוויי סעיפים ו"אותיות קטנות" בשפה העברית, כגון אלה בהם נעשה שימוש לעניין זה.

כפי שיפורט להלן, הנתבעות, במעשיהן ובמחדליהן, יזמו ו/או נתנו ידן ו/או עצמו עיניהן באופן מכוון ובכך אפשרו את ביצוע עסקאות התרמית ע"י מקסימוס וזומותיה (ודוק, כמפורט להלן, לתובעת ידוע היום על לפחות חמש חברות כגון דא אשר לאחר שביצעו את מעשה ה"עוקץ" המתואר להלן, עברו ונעלמו מן העולם!). יודגש שוב, הנתבעות הן אלה אשר שלשלו לכיסן את מלוא הכספים אותם שילמו התובעת וצרכנים תמימי דרך אחרים.

בכך ביצעו הנתבעות כלפי התובעת שורה ארוכה של עוולות נזיקיות בהן, גזל, תרמית, רשלנות והיפר חובות חקוקות רבות, במיוחד חובות על פי חוק הגנת הצרכן, עשו עושר ולא במשפט על חשבון התובעת ונהגו כלפיה בחוסר תום לב בוטה ושלא בדרך מקובלת.

פרק א': הצדדים לתובענה

1. התובעת, הינה תושבת ואזרחית ישראל, בת 50, אשר עלתה לישראל מברזיל בשנת 1991 וכל מבוקשה היה לרכוש שירות של שידורי טלוויזיה בשפה הרוסית ובאיכות גבוהה. התובעת דוברת עברית בצורה סבירה, אך שליטתה בעברית כתובה מוגבלת.

2. הנתבעת מס' 1, טלראן תקשורת (1986) בע"מ (להלן: "טלראן"), הינה חברה ישראלית, המתמחה, בין היתר, ביבוא ומכירה של ציוד תקשורת לווני. על פי אתר האינטרנט הרשמי של טלראן, מערכות הציוד הלווני הנמכרות על ידי מיועדות בעיקר לחברות התקשורת ולא למכירה ישירה למשקי בית.

העתק תדפיס מתוך אתר האינטרנט הרשמי של טלראן מצ"ב כנספח [1] לכתב התביעה.

3. הנתבעת מס' 2, כלל מימון אשראי צרכני בע"מ (להלן: "כלל מימון") הנה חברה בקבוצת כלל ביטוח פנסיה ופיננסים, המתמחה במגוון שירותי מימון ללקוחות פרטיים ועסקיים, המוענקים על ידי, בין היתר, באמצעות חטיבה המוכנה "כלל מימון אישי".

העתק תדפיס מתוך אתר האינטרנט הרשמי של כלל מימון מצ"ב כנספח [2] לכתב התביעה.

פרק ב': השתלשלות העניינים

ההתקשרות עם חברת מקסימום

4. ביום 19.7.2010 בשעות ערב מאוחרות יחסית פנו אל התובעת, בביתה, שני גברים אשר היו, כתובעת וכבעלה, ממוצא רוסי ודיברו רוסית רהוטה. הם הציגו עצמם כנציגי חברת Maximum ואחד מהם מסר לתובעת את כרטיס הביקור שלו, הנושא את שמו ואת תפקידו – "איליה סייבל, מנהל מכירות" (להלן: "נציגי מקסימום").

העתק כרטיס הביקור של אחד מנציגי מקסימום מצ"ב כנספח [3] לכתב התביעה.

5. נציגי מקסימום הציעו לתובעת ולבעלה לרכוש מחברה זו חבילת שירות של שידורי טלוויזיה בלוויין במגוון ערוצים שונים (לרבות ערוצי ספורט), בשפה הרוסית ובאיכות HD. בכדי להמחיש את איכות השידורים הם שלפו דיסק עם הקלטות מוכנות והראו אותן במכשיר ה-DVD הביתי של התובעת.

6. ככל שהצליחה התובעת להבין מתוך הסבריהם של נציגי מקסימום, כך אמור היה לעבוד השירות המוצע על ידי: על גג ביתה יוצבו שתי צלחות לוויין אשר יקלטו שידורים של מאות ערוצים שונים, באיכות HD, בשפה הרוסית; בנוסף, יותקנו בביתה ממיר מיוחד וחיבור לאינטרנט מהיר; הממיר יקבל את אות השידור מצלחות הלוויין; במקביל ומאחר ותלק הארי מהערוצים הנקלטים הינם ערוצים מוצפנים (מקודדים), הממיר יקבל את הקידוד הנחוץ לפענוח אות השידור של הערוצים - באמצעות האינטרנט - ממחשב שרת, המוחזק והמנוהל על ידי מקסימום במרכז התמיכה אותו היא מפעילה ומנהלת לעניין זה; ודוק: בכדי להבטיח שידור רציף, ללא הפרעות, חייב להתקיים קשר רציף בין הממיר לבין השרת, כך שהשרת ישגר לממיר את הקידוד הדרוש בתדירות גבוהה של כל 5-10 שניות. פועל יוצא מהאמור הוא, כי המוצר אשר הוצע לתובעת כלל לא רק את הציוד הדרוש לקליטת הערוצים השונים, אלא גם (ובעיקר) את השירות של מרכז תמיכה פעיל בו מותקן ומופעל מחשב שרת והזנת הקודים הדרושים לפענוח השידורים המובטחים, על כל הכרוך בכך.

לאמור, על מנת לספק לתובעת את המוצר/שירות האמיתי אשר רכשה, היה ויש צורך להקים, לאיש ולתחזק מרכז מחשוב בו מותקן ציוד מרכזי (שרת) מתאים, המאויש ע"י טכנאים מומחים לדבר 24 שעות ביממה, משך כל ימות השנה.

7. נציגי מקסימוס הסבירו לתובעת באריכות, כי חברתם הינה חברה רצינית, בעלת הידע, הניסיון והכישורים הדרושים בכדי לספק ולהתקין את הציוד הלווייני וכן בכדי להעניק את השירותים הטכניים והתמיכה הטכנית ההכרחיים למתן שידורי טלוויזיה איכותיים מן הסוג הנרכש, לשיעור רצונם המלא של התובעת ושל בעלה. כמו כן, הסבירו נציגי מקסימוס לתובעת, כי לחברתם תשתית כלכלית איתנה, בין היתר, מאחר והמימון לפעולותיה מגובה באמצעות חברת הענק הידועה "כלל".
8. בכל הנוגע לתנאי העסקה המוצעת על ידם, הסבירו נציגי מקסימוס, כי עלות "החבילה" (הכוללת התקנת ציוד מתאים בבית התובעת וכמובן גם שירות ותמיכה טכנית אשר יאפשר את קליטת השידורים והשירות), עומדת על סך של 21,240 ₪ וכי סכום זה ישולם על ידי הלקוח ב- 72 תשלומים חודשיים שווים בני 295 ₪ כ"א (קרי, בפריסה ל- 6 שנים). התשלומים, לדברי נציגי מקסימוס אמורים היו להתבצע באמצעות הוראת קבע. למשמע הסתייגות התובעת מתקופת התקשרות כה ארוכה, חזרו נציגי מקסימוס ואישרו והדגישו בפניה, כי העסקה המוצעת על ידם הינה עסקה ללא שום התחייבות, אשר ניתן לבטלה בכל רגע נתון מבלי שיהיה הדבר כרוך בקנס כלשהו.
9. לכשהסכימה התובעת לרכוש את השירות המוצע על ידי נציגי מקסימוס, שלפו האחרונים טופס חוזה אשר הביאו עמם ומילאו בו בכתב יד את פרטיה של התובעת, שמה, כתובתה, מספר תעודת הזהות שלה וכיוצ"ב פרטים. מדובר היה בטופס "כפול", אשר אל צידו האחורי (בצבע ורדרד) הועתקו כל אותם הפרטים אותם רשמו נציגי מקסימוס בכתב היד בצידו העילי.
10. כך גם דאגו נציגי מקסימוס לרשום בכתב היד על גבי טופס החוזה, כי התשלומים החודשיים בגין השירותים המוענקים על ידם מכוח חוזה זה יבוצעו כולם "דרך חב" כלל מימון אישי" (היא הנתבעת 2 בתובענה דנא). לשאלת התובעת בדבר פשר הערה זו, שבו נציגי מקסימוס והסבירו כי כל העניינים הכספיים חייבים להתבצע דרך כלל מימון, באשר היא זו שמעניקה למקסימוס את הלווי הכספי השוטף.
11. כאן המקום להדגיש ולהטעים, כי הגם שכל השיחה בין התובעת לבין נציגי מקסימוס והסבריהם בקשר לטיב השירות ותנאי ההתקשרות המוצעים על ידם, התנהלו בשפה הרוסית בלבד, נוסח החוזה עליו החתימו נציגי מקסימוס את התובעת היה בשפה העברית.
12. משהוחתמה התובעת על טופס החוזה, העתקו של טופס זה (ציוד האחורי של הטופס) - ומסמך זה בלבד – נמסר לידיה. בכך הושלם ביקור נציגי מקסימוס בבית התובעת והם (ואף לא נציג מכירות אחר של מקסימוס) מעולם לא ביקרו בביתה יותר.
13. החוזה אשר נחתם בבית התובעת בשעת ערב מאוחרת ביום 19.7.2010 ייקרא להלן: "חוזה מקסימוס".
- העתק חוזה מקסימוס מצ"ב כנספה 4 לכתב התביעה.
14. ואכן, למחרת, ביום 20.7.2010, הותקן בבית התובעת הציוד הלווייני הדרוש לקבלת שידורי טלוויזיה באיכות המובטחת (כך לפחות סברה התובעת לתומה). הטכנאי אשר התקין את הציוד

החתים את התובעת על "דו"ח התקנה/תעודת משלוח" הנושא לוגו של חברת מקסימום. כן הוחתמה התובעת על "אישור אספקה" הנושא לוגו של חברת טלראן תקשורת (1986) בע"מ (זוהי הנתבעת 1 בתובענה דנא), באמצעותו התבקשה התובעת לאשר כי אכן הותקן בביתה ציוד לווייני נושא החוזה עם מקסימום (להלן: "אישור האספקה"). במעמד זה גם נמסרה לתובעת תעודת האחרייות ביחס לציוד הלווייני שהותקן בדירתה אשר אף היא ניתנה על ידי טלראן. דוק: עד לרגע זה לא שמעה התובעת את השם "טלראן" ואולם, מאחר והציוד הותקן בביתה כמובטח, לא עלה בלב התובעת כל חשש.

העתק דו"ח התקנה מיום 20.7.2010 מצ"ב כנספח [5] לכתב התביעה.

העתק אישור האספקה מיום 20.7.2010 מצ"ב כנספח [6] לכתב התביעה.

העתק תעודת האחרייות מיום 20.7.2010 מצ"ב כנספח [7] לכתב התביעה.

15. בדיעבד, נתברר לתובעת כי הנתבעות מהזיקות במסמכים נוספים, הנחזה להיות חתומים

בחתימתה, אשר עניינם "הסכם הלוואה" עם כלל מימון. התובעת מעולם לא ביקשה ולא התכוונה להתקשר עם כלל מימון בכל "הסכם הלוואה" שהוא; התובעת רכשה ממקסימום שרות רב שנתי לאספקת שידורי טלוויזיה, עבורו אכן הסכימה לשלם בתשלומים. לתובעת כלל לא זכור, כי חתמה על מסמכי "הסכם הלוואה" כלשהו עם כלל מימון, אם כי התובעת איננה יכולה לשלול על הסף (בדיעבד), כי המסמכים שורבבו לה ע"י נציגי מקסימום וכי אכן חתמה עליהם בסברה כי מדובר בהסדר התשלומים מול מקסימום עבור חבילת השידורים אותה רכשה הימנה. על אותם מסמכים המכונים "הסכם הלוואה" עם כלל מימון ונסיבות חתימתם ומשמעותם, עוד בהרחבה להלן.

16. מייד לאחר התקנת הציוד הלווייני כאמור התברר לתובעת, כי המערכת כולה איננה פועלת ולא

מתקבלים בדירתה שידורי הטלוויזיה המובטחים. בעוד שהתובעת חוככת בדעתה כיצד עליה לנהוג, יצרה עמה קשר טלפוני גברת אשר הזדהתה כנציגת שירות של כלל מימון. נציגת כלל מימון ביקשה לדעת האם הותקן בדירתה של התובעת הציוד הלווייני והאם מסכימה היא לשלם בגינו. התובעת הסבירה, כי הציוד שהותקן בביתה איננו פועל וכי בנסיבות אלה היא מסרבת לאשר את התשלום. שיחה זו התנהלה אף היא, בשפה הרוסית.

17. ימים אחדים לאחר מכן, ביום 25.7.2010 התייצבו טכנאים בדירת התובעת וביקשו לתקן את

הציוד הלווייני שהותקן אצלה. בעקבות ביקורם הנ"ל, נראה היה כי לכאורה הציוד פועל ואכן מתקבלים בדירת התובעת שידורי הטלוויזיה המובטחים.

העתק דו"ח התקנה מיום 25.7.2010 מצ"ב כנספח [8] לכתב התביעה.

18. למחרת, ביום 26.7.2010, שוב יצרה נציגת כלל מימון קשר טלפוני עם התובעת ושוב ביקשה לדעת

האם הציוד פועל והאם התובעת מאשרת את התשלום. מאחר ובאותו יום הציוד אכן פעל ואכן נקלטו שידורים בבית התובעת, אישרה התובעת את ביצוע התשלומים (מבחינת התובעת, עבור חבילת השידורים אותה רכשה). אף שיחה זו, בין התובעת לבין נציגת כלל מימון התנהלה בשפה הרוסית. יצוין בהקשר זה, כי התובעת לא הופתעה מהעובדה כי דווקא נציגת כלל מימון היא זו שפנתה אליה מאחר והוסבר לה במעמד ההתקשרות כי כל התשלומים מכוח חוזה מקסימום אמורים להתבצע "דרך כלל מימון", כפי שגם נרשם בכתב היד על גבי טופס החוזה.

היעלמות מקסימום והופעת טלראן על הבמה

19. למן היום הראשון בו הותקן ציוד מקסימום (או שמא טלראן) בבית התובעת, התאפיין השידור בתקלות כמעט יומיומיות, אשר הצריכו פניות תכופות לשירות הטכני של החברה. השירות ניתן "מרחוק", באמצעות התקשרות למספר הטלפון המופיע באופן מודגש בחוזה מקסימום ובכרטיס הביקור שנמסר לתובעת על ידי אחד מנציגיה.

20. בחודש אוקטובר 2010 פנתה התובעת פעם נוספת (אחת מיני רבות) לחברת מקסימום בכדי להודיע על תקלה בשידור. בפעם זו, הנציגה הטלפונית ששוחחה עם התובעת הזדהתה כעובדת חברת טלראן והודיעה, כי מקסימום איננה קיימת עוד, כי המענה בקווי הטלפון שלה הינו זמני (למספר ימים בלבד) וכי כל המעוניינים לקבל שירותי תמיכה טכנית לציוד הלווייני המותקן בביתם מעתה והלאה, מוזמנים להתקשר בהסכם חדש עם חברת טלראן. זא עקא, הנציגה הנכבדת ציינה כי הסכם חדש עם חברת טלראן יהא כרוך בתשלום נוסף, כמונב.

21. נציגת טלראן דאגה לחזור ולהדגיש, כי השירות המוצע על ידי טלראן מוצע כמחווה של רצון טוב וכי "כדאי" לתובעת להתקשר בהסכם חדש – תמורת תשלום נוסף כמונב – עם טלראן, שכן ללא שירותי תמיכה טכנית שוטפים וסדירים, "מקרוב" (בבית התובעת) ו"מרחוק" (באמצעות רשת האינטרנט), ככל הנראה לא ניתן יהיה לקבל שידורי טלוויזיה באיכות הראויה ובערוצים המבוקשים.

הודעת התובעת בדבר ביטול ההתקשרות עם מקסימום והופעת כלל מימון על הבמה

22. התובעת ראתה באי מתן שידורי הטלוויזיה המובטחים ובהודעה על סגירתה (או שמא היעלמותה) של מקסימום והפסקת הענקת שירותי תמיכה טכנית מצדה, כהפרה בוטה ויסודית של התחייבותיה כלפיה, המסכלת מעיקרה את מטרת ההתקשרות – שידורי טלוויזיה, בשפה הרוסית ובאיכות HD, במגוון ערוצים שונים.

23. על כן, הודיעה התובעת למקסימום ביום 5.11.2010 על ביטול ההתקשרות עימה והפסקת התשלומים החודשיים מכוח החוזה עימה. בהודמנות זו, הזמינה התובעת את מקסימום לפרק ולאסוף לידה את כל הציוד שהותקן על ידה בדירתה. נכון למועד זה שילמה התובעת סכום מצטבר של 680 ₪.

העתק תדפיס מחשבון הבנק של התובעת מצ"ב כנספח [9] לכתב התביעה.

24. מאחר ולאותה עת כבר היה ברור לתובעת כי כלל מימון קשורה לעניין באופן כלשהו (הן באשר במועד ההתקשרות נמסר לתובעת על ידי נציגי מקסימום, כי "כלל מימון" מעניקה מימון וליווי כספי שוטפים למקסימום, כך שפעולות כספיות מתבצעות דרכה והן באשר כלל מימון כבר פנתה אליה במישירין כאמור לעיל), נשלח העתק מכתב הביטול הנ"ל גם אל כלל מימון.

העתק מכתב התובעת מיום 5.11.2010 בדבר ביטול ההתקשרות עם מקסימום מצ"ב כנספח [10] לכתב התביעה. [יצוין במאמר מוסגר, כי מאחר וכאמור התובעת איננה מיטיבה להתבטא בכתב בשפה העברית, הרי שמכתבה זה (כמו גם מכתביה האחרים, כפי שיוצג להלן), הוכן בסיוע בני משפחתה].

25. מכתבה של התובעת אל מקסימום חזר בציון, כי הנמען עזב את הכתובת. ניסיונותיה של התובעת להתקשר למספר הטלפון הנייד שעל גבי כרטיס הביקור שנמסר לה ע"י אחד מנציגי מקסימום העלו חרס.

26. בינתיים, ראה זה פלא, ביום 10.11.2010 השיבה דווקא כלל מימון(?) למכתבה הנ"ל של התובעת; בסעיף 1 למכתבה זה טענה כלל מימון כך: "ביום 20.7.10 חתמת על מסמכי הלוואה במסגרת בקשתך לקבל הלוואה בסכום (קרן) כולל של 15,914 ₪ לצורך מימון עסקת רכישת ציוד לקליטת שידורי לוויין מחברת טלראן תקשורת". כלל מימון הוסיפה וטענה, כי התובעת אישרה התקשרות זו בשיחת האימות שנערכה עימה ביום 26.7.2010 ועל כן, אם וככל שברצון התובעת לבטל את הלוואה מכל סיבה שהיא, עליה לתחזיר את מלוא סכום הלוואה אשר קיבלה כביכול מכלל מימון.

שמה של "מקסימום" ואו דבר ההתקשרות שבינה לבין התובעת כלל לא הוזכרה במכתב זה, למרות העובדה כי מכתב התובעת בדבר ביטול ההתקשרות מוען למקסימום והודעתה הייתה על ביטול ההתקשרות עם חברה זו, ולא אחרת.

העתק מכתב כלל מימון מיום 10.11.2010 מצ"ב כנספח [11] לכתב התביעה.

27. התובעת נדהמה למשמע הטענה, כי קיים כביכול חוזה הלוואה מחייב בינה לבין כלל מימון לרכישת ציוד לווייני של טלראן. הכיצד?! עניין "הלוואה" מעולם לא עלה במעמד ההתקשרות שבינה לבין מקסימום; ההערה בכתב היד על גבי חוזה מקסימום לא דיברה על "הלוואה", אלא על תשלום באמצעות כלל מימון (כשלכך נלווה הסבר, לפיו חברה זו מסייעת למקסימום במימון לא לתובעת!); אשר לטלראן, זו, לכל היותר, סיפקה את הציוד הלווייני נשוא העסקה, מה הקשר בינה לבין מקסימום?! או לתובעת?! הרי, שמה של טלראן ואו מעמדה כצד להתקשרות לא הופיעו ולא אוזכרו בחוזה מקסימום בשום צורה שהיא. והשוב מכך: התובעת התקשתה להבין הכיצד יכולה הייתה לחתום על מסמכי הלוואה ביום 20.7.2010 כאשר ביום זה (והאמת, באף יום אחר) לא נפגשה פנים אל פנים עם נציגי כלל מימון ואו טלראן ומעבר לביקורם בביתה ביום 19.7.2010, אף לא עם נציגי מקסימום; הכיצד יכולה הייתה התובעת להסכים לרכוש "ציוד לווייני" כאשר אין לה שמץ של מושג מהו אותו ציוד, איך מפעילים אותו וכיצד ניתן להשתמש בו? ודוק, נשוב ונדגיש: התובעת רכשה "חבילת שידורי טלוויזיה" לתקופה ארוכה (הכוללים, גם, אך כמוכן לא רק, ציוד). התובעת מעולם לא רכשה ומעולם נתכוונה לרכוש "ציוד לווייני" וודאי שלא ליטול הלוואה מכלל מימון לשם רכישתו.

28. על כן, ביום 17.11.2010 שבה התובעת והבהירה לכלל מימון כי ההתקשרות היחידה לה היא הייתה צד הינה עם מקסימום ועם מקסימום בלבד. מבלי לגרוע מהאמור, דרשה התובעת לקבל לידיה את חוזה הלוואה ואת החוזה עם טלראן, שלטענת כלל מימון התובעת הינה כביכול צד להם. כך גם, דרשה התובעת לקבל לידיה את העתק ההקלטה של "שיחת האימות" אשר הוזכרה בסעיף 3 למכתבה של כלל מימון הנ"ל (זוהי השיחה מיום 26.7.2010 עם נציגת כלל מימון, המוזכרת לעיל).

העתק מכתבה של התובעת מיום 17.11.2010 מצ"ב כנספח [12] לכתב התביעה.

29. במענה לדרישה זו, שיגרה כלל מימון אל התובעת מכתב נוסף, בו פירטה שורה ארוכה של מסמכים(!) עליהם חתמה התובעת כביכול וציינה כי ככל שברצונה לשמוע את "שיחת האימות" עליה ליצור קשר טלפוני עם מחלקת הלקוחות.

העתק מכתבה של כלל אל התובעת מיום 25.11.2010 מצ"ב כנספח [13] לכתב התביעה.

30. הגם שכלל מימון התיימרה לצרף למכתבה הנ"ל את העתקי המסמכים הנזכרים בו, אלה לא צורפו בפועל והומצאו לתובעת מאוחר יותר, בעקבות דרישה נוספת בעניין. או אז, נגלו לעיני התובעת מסמכים שונים ומשונים, עליהם מתנוססות חתימות הנחזות כשלה מסמכים אותם לא ראתה

מעולם (זאת, למעט שני מסמכים - אישור האספקה ותעודת האחריות - שאוזכרו לעיל ונמסרו לידי התובעת במועד התקנת הציוד הלווייני בביתה). מותר מלציון, כי איש מעולם לא הסביר לתובעת את משמעותם של המסמכים הנ"ל ואף לא זכור לה כי אי פעם חתמה עליהם (גבר המסמכים שהציגה כלל מימון לתובעת ייקרא להלן: "מסמכי ההלוואה"). מותר מלציון, כי גם מסמכים אלה היו בשפה העברית, למרות שכל הדיאלוג עם התובעת התנהל רק בשפה הרוסית.

העתקי המסמכים שהומצאו לתובעת על ידי כלל מימון (למעט תעודת האחריות ואישור האספקה אשר צורפו כנספחים 6 ו-7 לעיל) מצ"ב כנספח [14] לכתב התביעה.

31. כלל מימון סירבה כמובן ומסרבת עד עצם היום הזה) לבקשת התובעת לקבל לידיה העתק הקלטת שיחת האימות וזו מעולם לא נמסרה לה. עם זאת, לתובעת התחוויר במהלך שיחה טלפונית עם נציג שירות של כלל מימון (אחד בשם "דודי"), כי ככל הנראה התובעת איננה הקרבן היחיד בפרשה עגומה זו – וכי כלל מימון אף מינתה "נציגה מיוחדת" מטעמה לטיפול ב"פרשת טלראן", היא גבי רוני דקל.

מסמכי ה"הלוואה" של כלל מימון

32. כאשר בחנה התובעת את שלל המסמכים אשר נמסרו לה ע"י כלל מימון, נתחוויר לה לראשונה כי מדובר, ככל הנראה, בפרשה בלתי כשרה. התובעת הבינה, כי לא תוכל להתמצא בכוחות עצמה בשלל מסמכי ההלוואה אשר הוצגו בפניה ופנתה לקבלת יעוץ משפטי מסודר.

33. בדיקה משפטית של מסמכי ההלוואה העלתה, כי בפני התובעת הוצגו המסמכים הבאים:

33.1. "טופס פרטים אישיים (לצורך בקשת הלוואה)" הנושא תאריך 20.07.2010, בו מולאו פרטי התובעת (כתובתה, מספר תעודת הזהות שלה וכיוצ"ב) באותיות דפוס מוקלדות ובו ננקב גם שם הסוכן של כלל מימון – ענווה שי;

33.2. "עספח מיוחד לבקשה לקבלת הלוואה למטרת מימון יעודי", נושא תאריך 20.07.2010 ובו מולאו סכום ההלוואה ותנאיה, באותיות דפוס מוקלדות;

33.3. "הודאה לחיוב חשבון הבנק של התובעת לטובת כלל מימון", נושאת תאריך 20.07.2010, בה מולאו פרטי התובעת, לרבות פרטי חשבון הבנק שלה, באותיות דפוס מוקלדות;

33.4. "שטר חוב מאת התובעת לטובת כלל מימון", נושא תאריך 20.07.2010, בו מולאו פרטי התובעת, לרבות כתובתה ומספר תעודת הזהות שלה, באותיות דפוס מוקלדות;

33.5. "בקשה לקבלת הלוואה", נושאת תאריך 20.07.2010, בה מולאו פרטי התובעת, לרבות כתובתה ומספר תעודת הזהות שלה, באותיות דפוס מוקלדות; בחלק אימות חתימה של מסמך זה הופיעה בכתב יד לא ברור השם "איליה", ללא פרטים מזהים נוספים (יתכן ומדובר באותו נציג מקסימוס אשר זיהה עצמו כאיליה סייבל);

33.6. "הודאה לשלם את מלוא סכום ההלוואה לידי טלראן", נושאת תאריך 20.07.2010, בה מולאו שמה של טלראן (כנהנית התשלום) וכן פרטי התובעת, לרבות מספר תעודת הזהות שלה, באותיות דפוס מוקלדות. גם במסמך זה קיים חלק של אימות חתימה, כביכול, עם זאת חלק זה נותר ריק. על גבי המסמך מופיעות שתי חותמות של טלראן עם כיתוב בכתב יד "שאול אסקין"; כאן המקום להעיר, כי במסגרת מסמך זה לא הוצהר כי התשלום

שהתובעת כביכול מבקשת לבצע מכוחו חייב להתבצע לאלתר ו/או בשלמות (ולא לשיעורין, למשל); כך גם לא נדרש במסגרתו כי ביצוע התשלום יהיה מותנה במילוי התחייבות נמען התשלום (טלראן) כלפי התובעת (להלן: "הוראת התשלום").

33.7. תעודת אחריות של חברת טלראן ואישור האספקה (אותם כבר הזכרנו לעיל);

33.8. העתק חשבונית מס של טלראן לכבוד התובעת, נשואת תאריך 21.7.2010 עליה נרשם כי זו נמסרה לידי "איליה" (האם שוב מדובר בנציג מקסימוס אותו איליה סייבל? לנתבעות הפתרוניס).

34. כאמור, למעט אישור האספקה ותעודת האחריות, התובעת לא הכירה אף לא אחד מהמסמכים הנ"ל ולא ידועה לה כיצד ארע הדבר שחתימתה מתנוססת על גביהם. עם זאת, ברור כשמש מתוך המסמכים, כי כולם נוצרו בדיעבד: • כולם נושאים תאריך 20.7.2010 (חשבונית המס של טלראן היא אף מיום 21.7.2010); • כל פרטי התובעת על גביהם מולאו באותיות דפוס מוקלדות.

כל זאת, בעוד שהתובעת נפגשה עם נציגי מקסימוס פעם אחת בלבד, בדירתה, ביום 19.7.2010 בשעות הערב מאוחרות – במפגש זה מסרה התובעת לראשונה את פרטיה האישיים והם נרשמו על ידי נציגי מקסימוס בטופס החוזה בכתב יד. התובעת מעולם לא נפגשה פנים אל פנים עם נציגי כלל מימון ו/או עם נציגי טלראן; הטכנאים שביקרו בדירתה מעולם לא ניסו ולא התיימרו להחתיים אותה על מסמכים שנחזו להיות איכשהו קשורים למסמכי ההלוואה. בנסיבות אלה אין תמה, כי במסמכי ההלוואה לא מופיעים פרטים מזהים כלשהם מהם ניתן ללמוד על זהות האנשים אשר התיימרו להחתיים את התובעת עליהם.

35. לנוכח האמור, התובעת תטען כי חתימותיה על גבי המסמכים הנ"ל זויפו ולמצער, כי הם שורבבו לה אל תוך טופס חוזה מקסימוס ונחתמו על ידה בעודם ריקים, בעוד שפרטיה ופרטי ההלוואה שהתובעת נטלה כביכול מולאו בהם בדיעבד. וזאת, מבלי שניתן לתובעת לעיין בקפידה במסמכים אלה ומבלי שמשמעותם הוסברה לה.

36. בין שלל המסמכים שהעבירה כלל מימון לידי התובעת מצאנו מסמך אחד נוסף, על גביו לא מתנוססת חתימת התובעת ואשר על פניו נראה כי נערך בין כלל מימון לבין טלראן בלבד. מדובר במכתבה של כלל מימון מיום 20.7.2010 אל טלראן, במסגרתו הציבה כלל מימון בפני טלראן שורת דרישות כתנאי לאישור ההלוואה וביצוע התשלום על פיה לידי טלראן. ואלה היו דרישותיה של כלל מימון:

א. יועברו אלינו כל מסמכי ההלוואה המקוריים, אשר מולאו במלואם ואשר נחתמו ע"י הלווה, וכן כל המסמכים הנלווים שנדרשו על דינו בקשר עם ההלוואה. כל המסמכים האמורים יהיו זהים למסמכים שהועברו אלינו לצורך קבלת האישור העקרוני להלוואה.

ב. נקבל מכס אישור בכתב, כי הלווה, אשר חתם על מסמכי החברה זוהה על ידי מנהל החברה ו/או מי מטעמו באמצעות תעודת זיהוי.

ג. נקבל מכס אישור בכתב מאת מנהל החברה, ולפיו העברת תמורת ההלוואה תבוצע בהתאם ובכפוף להסכם שנערך ביניכם לבינינו.

ד. נקבל מכס אישור בכתב, כי במקרה של ביטול העסקה וביצוע השבת כספים יוחזר לנו בראש ובראשונה **סכום ההלוואה**... (ההדגשה באותיות BOLD איננה במקור, הח.מ.).

בהמשך לאמור, ובגוף אותו המכתב, נדרשה טלראן לאשר לכלל מימון, את הדברים הבאים:

1. אני החתום מטה מנהל טלראן בע"מ מתכבד להמציא לכם בזאת את כל מסמכי ההלוואה המקוריים, כפי שנחתמו על ידי הלווה בפני או בפני _____, אשר עובד אצלי, וכן את המסמכים הנלווים לבקשת ההלוואה שנדרשו על ידכם.
2. הנני לאשר לכם בזאת כי הלווה שחתם על מסמכי ההלוואה הנ"ל זוהה באמצעות תעודת הזיהוי שלו על ידי או על ידי _____, אשר עובד אצלי.
3. היננו לאשר לכם בזאת, כי העברת תמורת ההלוואה אלינו תבוצע בהתאם ובכפוף להסכם שנערך ביניכם לבינינו.
4. הננו לאשר בזאת כי במקרה של ביטול העסקה והשבת כספי הרכישה, הננו מתחייבים להחזיר לכם בראש ובראשונה מכספים אלה את סכום ההלוואה בצירוף ריבית הסכמית והפרשי הצמדה לממך... (ההדגשה באותיות BOLD איננה במקור, הח.מ.).

על החתום, בשם טלראן, שוב הופיע שמו של שאול אסלן בכתב יד, בתוספת חותמת התנרה. מסמך זה ייקרא להלן: "מסמך התנאים".

לא בכדי הותרנו מקומות ריקים בציטוט המובא לעיל, באשר אלה נותרו ריקים במקור, במסמך עצמו. ללמדנו, כי איש מעולם לא מילא את פרטיו של אותו עובד של חברת טלראן אשר אמור היה להחתים, באופן אישי, את התובעת על מסמכי ההלוואה והמסמכים הנלווים לה ולאמת את חתימתה, כך שהיום לא ניתן כלל לדעת ולזהות מי הוא.

כיצד בוצעה עסקת ה"עוקץ" - העסקה "הגלויה" והעסקאות "הסמויות"

37. מבדיקת המסמכים המתוארים לעיל וניתוחם, עולה כי מדובר בעסקת "עוקץ" מתוחכמת, אשר לא ברור מי הגה אותה, אך ברור כי הנתבעות נתנו לה יד, במעשה או במחדל.

38. בפועל התקיימו שלוש עסקאות שונות:

38.1. העסקה הראשונה, הינה עסקה גלויה – זו העסקה בין התובעת למקסימוס, לאספקת חבילת שידורי טלוויזיה באמצעות לוויין, במסגרתה מובהר הבהר היטב כי התובעת רוכשת "חבילה" הכוללת ציוד ושירות ותמיכה גם יחד (שהרי שני מרכיבים אלה חייבים להתקיים, בצוותא, שאם לא כן, הלקוח אינו יכול לקבל את אשר רכש). בעסקה זו, טלראן איננה נזכרת כלל ואילו כלל מימון מוצגת כמי שמעניקה שירותי מימון וליווי דווקא למקסימוס (או למצער כמי שמעניקה שירותי ליווי פיננסי ללקוח בקשר עם העסקה עם מקסימוס);

38.2. העסקה השנייה, הינה עסקה בין התובעת לטלראן במסגרתה רוכשת התובעת שירות מטלראן ציוד לווייני (אשר ללא שירותי תמיכה מקצועיים אין לה כל אפשרות להפעילו בעצמה – הרי לשם כך התקשרה מלכתחילה עם מקסימוס) (זו עסקה אשר התובעת כלל לא הייתה מודעת לה או למשמעויותיה כעסקה נפרדת!);

38.3. העסקה השלישית, הינה עסקת הלוואה אשר התובעת נוטלת, כביכול, מכלל מימון, לצורך מימון רכישת ציוד טלראן ולשם כך בלבד.

39. במסגרת התקשרות משולשת זו, מלוא הכספים אשר שולמו וישולמו על ידי התובעת, בהתאם להוראת הקבע, שולמו וישולמו ישירות לכלל מימון בגין החזר ההלוואה (כך עולה כביכול מהמסמכים) ואילו כלל מימון, מצדה, העבירה את מלוא כספי ההלוואה ישירות לטלראן (אף זאת כעולה מהמסמכים). כלומר, התשלומים התבצעו רק על ציר היחסים התובעת-טלראן-בלל

מימון (במסגרת שתי העסקאות האחרונות), אך לא על ציר היחסים התובעת-מקסימום (שזו העסקה הראשונה, בה ובה בלבד הסיכמה התובעת להתקשר)

40. לא, לא טעינו. בעסקה המשולשת, מקסימום אשר לכאורה עמדה בקשר עם הלקוח והיא זו אשר מכרה לו את המוצר/שרות – קרי חבילת שידורי טלוויזיה באמצעות לוויין (כולל תמכה ושרות), **לא קיבלה ולא אמורה הייתה לקבל ולו אגורה אחת שחוקה מהתובעת**. התשלום כולו בוצע במסגרת שתי עסקאות אחרות, שונות לחלוטין, עם שני גופים שונים לחלוטין. מה, עם כך, הרוויחה מקסימום מהתקשרות סיבובית זו? התשובה המתבקשת לתהייה זו הינה, כי מקסימום פעלה, ככל הנראה, כ"קבלן משנה" – או ליתר דיוק מעין "שלוח" מטעם טלראן ו/או כלל מימון, בתמורה לעמלות ששולמו לה, בין אם על ידי טלראן ובין אם על ידי כלל מימון ובין אם על ידי שתייהן יחד.

41. פועל יוצא מן האמור לעיל הוא כי התובעת, הלקוח, מצאה עצמה קשורה בהסכמי הלוואה ותשלום עם גופים עמם מעולם לא התקשרה וודאי וודאי שלא נתכוונה להתקשר, שהרי מבחינתה ומבחינת העסקה בה התכוונה להתקשר, גופים אלה, טלראן וכלל מימון, מעולם לא מכרו לה דבר ולא סיפקו לה דבר מחד, בעוד שהתובעת מצאה עצמה קשורה עמם ומחוייבת להם מאידך, כאשר המוצר/שרות שנמכר לה לא קיים למעשה.

42. ודוק: הציוד אשר סופק לתובעת ע"י מקסימום אמנם מותקן בביתה ויתכן אף וטלראן מוכנה לתחזק אותו, אולם התובעת לא רכשה מעולם "ציוד", בתור שכזה; התובעת רכשה שרות של אספקת שידורי טלוויזיה באמצעות לוויין, בשפה הרוסית, הפועל, קיים מתחזק ונתמך בצורה רציפה ושוטפת ושרות כזה - אין. כך, נכון למועד הגשת כתב תביעה זה ומאז חודש אוקטובר 2010 לא מתקבלים בבית התובעת שידורי טלוויזיה, לא בהיקף המובטח ואף לא בערוצים המובטחים.

ניסיון התובעת לבטל את ההתקשרות וסירוב הנתבעות

43. משהבינה התובעת כי הולכה שולל וכי בפועל היא מחוייבת בעסקאות שונות לחלוטין מאלו שלהן נתכוונה, פנתה לנתבעות ודרשה לבטל את ההתקשרות, בכפוף להשבה הדדית. אך נתקלה בסירוב עיקש.

בשלב זה גם התברר לתובעת, כי נציג מקסימום, אילייה סייבל, אשר ביקר בביתה והתיימר להחתים אותה על מסמכי הלוואה, מועסק היום על ידי טלראן ועובד כנציג מכירות מטעמה.

העתקי התכתובות אשר הוחלפו בין ב"כ התובעת לבין הנתבעות מצ"ב **כנספח [15]** לכתב התביעה.

44. משנתבררה לתובעת הקנוניה בשלמותה, היא פנתה אף ליחידת ההונאה של משטרת ישראל והגישה תלונה רשמית כנגד שלוש החברות המעורבות בפרשה העגומה המתוארת לעיל ובכללן גם הנתבעות.

העתק האישור בדבר הגשת תלונה מצ"ב **כנספח [16]** לכתב התביעה.

פרק ג': מסקנות ביניים: שלוש העסקאות, תוך שילובן יחד, יצרו התקשרות שהינה ביסודה תרמית, בתנאים בלתי סבירים בעליל

45. אף בהנחה, כי חתימת התובעת על מסמכי ההלוואה הינה אותנטית (וכאמור יש ספק רב בכך), עדיין אין בכך כדי ללמד על היותה של ההתקשרות המשולשת המתוארת לעיל כשרה, סבירה או הוגנת.

46. אכן, כאשר כל אחת משלוש העסקאות המוצגות לעיל עומדת בפני עצמה ונבחנת כשלעצמה, במנותק מהעסקאות האחרות ותוך התעלמות מקיומן, נראה לכאורה כי אין בהן דופי.

47. דא עקא, קנונית התרמית נוצרה משילובן של שלוש העסקאות יחדיו, שכן שילוב זה יוצר מציאות משפטית שבה **אין שום קשר ישיר בין התשלום שמבצע הצרכן לבין המוצר המובטח לו:**

- מקסימום הייתה זו שהתחייבה כלפי התובעת לספק שידורי טלוויזיה בלוויין וזאת באמצעות אספקת הציוד והשירות הדרושים; עם זאת, מקסימום לא קיבלה מהתובעת ישירות ולו אגורה שחוקה אחת בגין התחייבותה זו;

- בפועל, מלוא הכספים המשולמים על ידי התובעת משולמים ישירות לידי כלל מימון (בגין החזר ההלוואה שנטלה כביכול) ואילו מלוא כספי ההלוואה אשר הועמדה כביכול לטובת התובעת, שולמו ישירות לידיה של טלראן, כל זאת ללא כל קשר נראה לעין וללא כל תלות ישירה או למצער ברורה בקיומן של התחייבויותיה של מקסימום כלפי התובעת.

- מקסימום לעומת זאת, הייתה אמורה, ככל הנראה, ליהנות מעמלות אשר שולמו לה על ידי טלראן ו/או כלל מימון; שוב, ללא שום קשר ישיר נראה לעין להתחייבויותיה כלפי התובעת לספק שידורי טלוויזיה בלוויין.

48. **וכך קורה ששני הגופים אשר בפועל קיבלו מהתובעת את מלוא כספה (הן הנתבעות), לא נטלו על עצמם כל התחייבות שהיא כלפיה לאספקת הממכר אותו רכשה – ולמצער, לדאוג ולוודא, כי התובעת אכן תינה מהשירות אותו ביקשה לרכוש (לאמור: שידורי טלוויזיה בלוויין) – והרי זו הייתה מטרת ההתקשרות מלכתחילה!**

49. יתרה מכך, בעסקה המשולשת כאמור ניטלה, לכאורה, מהתובעת כל אפשרות לבטל את ההתקשרות ולהפסיק את התשלומים מכוחה גם במקרה של כישלון תמורה מוחלט:

49.1. מבחינתה של כלל מימון – היא התקשרה עם התובעת בעסקת הלוואה בלבד למימון רכישת ציוד לווייני – ציוד זה סופק, התמורה בגינו שולמה באמצעות ההלוואה שהעניקה כלל מימון לתובעת ולכן, לדידה של כלל מימון לא ניתן לטעון כלפיה כשלון תמורה;

49.2. מבחינתה של טלראן – היא מעולם לא התקשרה עם התובעת בעסקה למתן שידורי טלוויזיה בלוויין ולכן, העדרם של שירותים אלה איננו מהווה, מבחינתה, "כישלון תמורה" ואיננו מחייב אותה להשיב לתובעת את הכספים שקיבלה ממנה.

50. וכך קורה, שבעסקה ארוכת טווח (אשר התשלומים מכוחה, בסכום מצטבר של למעלה מ- 21,000 ₪ (!), אמורים להיפרס על פני שש שנים תמימות), אין לתובעת, לכאורה, שום אפשרות להשתחרר מחיוביה אף מקום בו מעולם לא קיבלה למעשה את הממכר אותו רכשה, שכן השרות חדל והמוכרת, מקסימום, נעלמה מאויר העולם זמן קצר יחסית לאחר ביצוע ההתקשרות.

פרק ד': הנתבעות ידעו ו/או היו צריכות לדעת אודות ההתקשרות עם מקסימום ומהותה ומקסימום אף שימשה כשלוחתן, כזרוען הארוכה של הנתבעות

51. הנתבעות ידעו או היו צריכות לדעת, כי העסקה האמיתית במסגרתה ביצעה התובעת את התשלומים שהתקבלו אצלן הינה עסקה למתן שירות של שידורי טלוויזיה בלוויין עם מקסימום:

51.1. במסמך "אישור האספקה", הנושא לוגו של טלראן, עליו החתימה טלראן את התובעת, האחרונה נדרשה להצהיר במפורש כי הציוד מסופק לה בהתאם לתנאים הנקובים בחוזה שבינה לבין **מקסימום**;

51.2. זהו למעשה המסמך היחיד מבין שלל מסמכי ההלוואה ממנו ניתן ללמוד על מושא ההלוואה שניתנה, כביכול;

51.3. מסמך זה, כאמור, היווה חלק ממסמכי ההלוואה ועל כן טלראן וכלל מימון מן הסתם הכירו אותו; הוא היה לא רק בידיעתן אלא גם על דעתן, באשר בין היתר על סמך מסמך זה ניתנה ההלוואה ובוצעה התשלום על פיה.

52. מהמסמכים ומהעובדות המתוארים לעיל בהרחבה עולה בבירור, כי מקסימום פעלה כשלוחתן וכזרוען הארוכה של הנתבעות ועל כן יש לייחס להן את מחדליה והפרותיה:

52.1. הנתבעות - באמצעות עובדיהן - מעולם לא ביקרו בבית התובעת ומעולם לא החתימו אותה על שום מסמך. כל פרוצדורת ההחתמות בוצעה על ידי נציגי מקסימום ועל ידם בלבד.

52.2. טיב מערכת היחסים שבין מקסימום לבין הנתבעות איננה ידועה לתובעת לאשורה באשר פרטיה מעולם לא גולו לתובעת. אך לענייננו, אין לנו צורך בפרטים נוספים כלשהם כדי להגיע למסקנה כי מקסימום פעלה כשלוחתן של הנתבעות וכזרוען הארוכה ביחסיהן אל מול התובעת; די לנו בכך שהייתה זו מקסימום (באמצעות נציגיה) אשר הציגה את העסקאות בפני התובעת (הרי הנתבעות מעולם לא פנו אליה באופן ישיר) וגם החתימה (או התיימרה להחתיים) את התובעת על מסמכי ההלוואה של כלל מימון אשר נועדו למימון רכישת הציוד של טלראן.

52.3. לא זו, אף זאת: הנתבעות הן אשר יצרו את מערכת המסמכים אשר אפשרה את קיום העסקה בה מדובר, הפקידו מסמכים אלה בידי מקסימום ושלחו את מקסימום לבית הלקוח להציג מסמכים אלה בפניו ולהחתימו עליהם וידעו, בכל המועדים הרלבנטיים, כי מקסימום, היא ולא אחרת, פונה ללקוח, מחתימה אותו על המסמכים ומחזירה את המסמכים החתומים לידיהן.

פרק ה': במעשיהן ובמחדליהן, כמתואר לעיל, הנתבעות, שתיהן יחד ו/או כל אחת מהן לחוד, במישרין, או בעקיפין באמצעות מקסימום

53. **עשו כלפי התובעת מעשה תרמית**, בכך שהציגו בפניה הצג כוזב של עובדה, לאמור כי התשלום אותו שילמה שולם עבור חבילת שידורי טלוויזיה באמצעות לוויין, שעה שהתשלום שולם כ"החזר הלוואה" (אותה מעולם לא נתכוונה התובעת לקחת) לכלל מימון, עבור רכישת ציוד של טלראן, אותו לא נתכוונה התובעת מעולם לרכוש, בפני עצמו ובתור שכזה. כל זאת עשו הנתבעות בידיעה שהעובדות כאמור כוזבות, או באין אמונה באמיתותן או מתוך קלות ראש, כשלא איכפת להן אם

אמת היא או כזב, ובכוונה שהתובעת תוטעה על ידי ההיצג ותפעל על פיו והתובעת אכן פעלה על פיו וסבלה על ידי כך נזק ממון ;

54. **עוולו כלפי התובעת בעוולת הרשלנות**, בכך שבנסיבות העניין, ובעת שהייתה להם חובת זהירות על פי דין כלפי התובעת כצרכנית ולקוחה, עשו כלפיה מעשה שמוכר או נותן שירות סביר ונבון לא היה עושה באותן נסיבות, או לא עשו מעשה שמוכר או נותן שירות סביר ונבון היה עושה באותן נסיבות או לא נקטו מידת זהירות, שמוכר או נותן שירות סביר ונבון היה נוקט באותן נסיבות, בכך שלמצער נתנו בידי מקסימום כלים ואפשרו לה להטעות את התובעת, להכשילה ולמכור לה ממכר ושרות אשר בדיעבד נסתבר, כי אינם קיימים וברשלנותן זו גרמו לתובעת נזק ממון.

55. **הפרו כלפי התובעת שלל של חובות חקוקות ובהן, בין היתר:**

55.1. פעלו בניגוד להוראת סעיף 2 לחוק הגנת הצרכן, התשמ"א-1981 (להלן: "חוק הגנת הצרכן"), בכך שהטעו את התובעת ביחס לטיב, המהות, הכמות, הסוג והמחיר הרגיל של הנכס והשירות, לפי העניין, אשר נמכרו על ידן וכן ביחס לתנאי הביטול העסקאות עימן ;

55.2. הפרו הוראת סעיף 4 לחוק הגנת הצרכן בכך שלא גילו לתובעת פרטים מהותיים בקשר עם הנכס והשירות, לפי העניין, אשר נמכרו על ידן ;

55.3. הפרו הוראת סעיף 5 לחוק הגנת הצרכן בכך שלא נתנו לתובעת הזדמנות סבירה לעיין במסמכי ההלוואה לפני החתמת התובעת עליהם ובכך שלא מסרו העתק ממסמכי ההלוואה לידי התובעת לאחר חתימתם ;

55.4. הגם שמדובר היה בעסקה אשר כל כולה בוצעה בבית התובעת, ביוזמת העוסק והגם שכל ההסברים הנלווים לה נעשו בשפה הרוסית, הנתבעות הפרו את הוראת סעיף 1 לתקנות הגנת הצרכן (עריכת חוזה בכתב ופרטים שרוכל חייב למסור לצרכן), התשס"ח – 2008 (להלן: "תקנות הגנת הצרכן (עסקת רוכלות)") בכך שהחתימו את התובעת על מסמכים, לרבות מסמכי ההלוואה, בשפה העברית.

55.5. כך גם הנתבעות הפרו את הוראת סעיף 2 לתקנות הגנת הצרכן (עסקת רוכלות) בכך שלא מסרו לתובעת את הפרטים המלאים אודות העסקה ובכלל זה פרטים הנוגעים לתכונות העיקריות של הנכס והשירות, לפי העניין, הנמכר על ידן, מחירם הכולל של הנכס והשירות, לפי העניין, ותנאי התשלום בגינם.

55.6. כלל מימון אף הפרה הוראת סעיף 2 לתקנות הגנת הצרכן (פרטי חוזה הלוואה שאינה הלוואה בנקאית), התש"ן-1989 וכן סעיף 3(א) לחוק הסדרת הלוואות חוץ-בנקאיות, התשנ"ג-1993, בכך שלא נתנה לתובעת הזדמנות סבירה לעיין במסמכי ההלוואה לפני חתימתם ולא מסרה לידיה עותקים מהם לאחר החתימה.

55.7. שתי הנתבעות הפרו הוראת סעיף 14 לחוק הגנת הצרכן בכך שסירבו לבטל את ההתקשרות עם התובעת תוך 14 יום מהמועד בו מלוא מסמכי ההלוואה לראשונה הומצאו לידיה.

56. **עשו כלפי התובעת עושר ולא במשפט**, בכך שקיבלו מן התובעת, שלא על פי זכות שבדין נכס, או טובת הנאה אחרת, קרי את הכספים אשר שולמו ע"י התובעת בגין מוצר ושרות אשר כלל לא

מכרו לה, לאמור בגין חבילת שידורי טלוויזיה באמצעות לוויין וחובה עליהן איפא להשיב לתובעת את זכייטן כאמור.

57. נהגו כלפי התובעת שלא בתום לב ושלא בדרך מקובלת, בכך שגרמו, סייעו ונתנו ידן למקסימום למכור לתובעת מוצר/שרות שאינם קיימים למעשה, בעוד שהתובעת שילמה ומשלמת לתובעות עבור מוצר אחר לחלוטין.

פרק ו: הסעדים הנתבעים

58. למיטב ידיעת התובעת, פעלו בישראל לפחות חמש חברות שונות (אשר כמוכן נעלמו בינתיים) אשר הציעו לציבורי דוברי רוסית בישראל חבילות של שידורי טלוויזיה בלוויין בשפה הרוסית, כאשר המשותף לכל החברות הנ"ל היה כי הן עשו את עסקאותיהן באמצעות טלראן וכלל מימון. התובעת מעריכה, בהערכה צנועה למדי, כי במגזר הרוסי בלבד נפגעו משיטת עבודה זו קרוב לאלף משפחות, כאשר סכום החוזים שנערכו בשיטה זו, במצטבר, מגיעה לכדי 20 מיליון ₪. על כן, בבד בבד עם כתב תביעה זה מגישה התובעת בקשה להכיר בתביעתה זו כתובענה ייצוגית.

59. לנוכח האמור, לבית משפט נכבד זה הסמכות העניינית והמקומית לדון בתביעה דנן, בין היתר, לאור מהותה, סכומה הסעד הנתבע מכוחה, כתובתן של הנתבעות ומקום יצירת ההתחייבות נשוא התובענה.

60. אשר על כן ולנוכח העובדות המתוארות לעיל בהרחבה, מתבקש בית המשפט הנכבד ליתן ולהעניק את הסעדים הבאים:

60.1. להורות על ביטול העסקאות שנערכו בין התובעת לבין כל אחת מהנתבעות ולצוות על הנתבעות, ביחד ולחוד, להשיב לידי התובעת את הכספים אשר שולמו להן ע"י במסגרת העסקאות המתוארות לעיל;

60.2. לחילופין, מתבקש בית המשפט הנכבד להורות כי על הנתבעות, ביחד ולחוד, לפצות את התובעת על מלוא סכום נזקה הכספי, בגין ההתקשרות המתוארת לעיל, בסך כולל של 21,240 ₪.

61. כמו כן, מתבקש בית המשפט הנכבד לחייב את הנתבעות, ביחד ולחוד, לשלם לתובעת את הוצאות המשפט לרבות שכ"ט עו"ד התובעת ומס ערך מוסף כחוק בגינן.

ילנה וולובסקי, עו"ד

ב"כ התובעת

מיכאל שפיגלמן, עו"ד